

ที่ อบ ๐๐๑๙/๐๑๕๙๓

สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดอุบลราชธานี
ถนนแจ้งสนิท อบ ๓๔๐๐๐

๘๒ มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง บทความกฎหมายน่ารู้

เรียน พัฒนาการอำเภอ ทุกอำเภอ

สิ่งที่ส่งมาด้วย บทความ

จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดอุบลราชธานี ได้รับแจ้งจากกรมการพัฒนาชุมชน เรื่อง การนำพยานมาลงชื่อภายหลังทำสัญญากู้ยืมเงินจะถือเป็นการปลอมแปลงเอกสารหรือไม่ โดยสำนักงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีได้ดำเนินการจัดทำและเรียบเรียงความรู้เกี่ยวกับข้อกฎหมาย คำพิพากษา ข้อสังเกต ข้อควรระมัดระวังเกี่ยวกับการทำนิติกรรม และในการปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ ขึ้น เพื่อให้เจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องได้ศึกษาเป็นความรู้และถือเป็นข้อปฏิบัติ

ในการนี้ จึงขอให้สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ตามโอกาสและช่องทางต่างๆ ตามที่เห็นสมควรต่อไป โดยสามารถดาวน์โหลดบทความ ได้ที่เว็บไซต์ www.womenfund.in.th หัวข้อ “สื่อเผยแพร่” รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณา

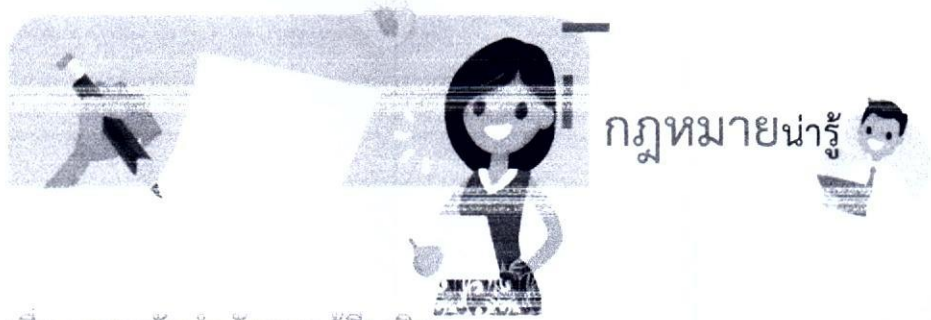
ขอแสดงความนับถือ

(นายคมกริช ชินชนะ)
พัฒนาการจังหวัดอุบลราชธานี

กลุ่มงานประสานและสนับสนุนการบริหารงานพัฒนาชุมชน

โทร. ๐ - ๔๕๓๔ - ๔๖๒๘

โทรสาร ๐ - ๔๕๓๔ - ๔๖๒๘

“ การนำพยานมาลงชื่อภายหลังทำสัญญากู้ยืมเงิน จะถือเป็นการปลอมแปลงเอกสารหรือไม่ ”

เราจะพบเห็นอยู่เสมอว่าในชีวิตประจำวันของคนเรามักจะพบปัญหาเกี่ยวกับการทำนิติกรรมสัญญาต่าง ๆ ซึ่งเรื่องการลงลายมือชื่อในสัญญากู้ยืมเงินก็เป็นประเด็นหนึ่งที่มีคำถามกันบ่อย ๆ เช่น “สัญญากู้ยืมเงินที่นำพยานมาลงชื่อภายหลังการทำสัญญากู้ยืมเงินจะถือเป็นการปลอมแปลงเอกสารหรือไม่” ในทางปฏิบัติการทำสัญญาจะมี “พยาน” ลงลายมือชื่อรับรองสองคน เพื่อเป็นหลักฐานยืนยันว่าได้มีการทำสัญญากู้ยืมเงินและลงลายมือชื่อในสัญญากันจริง ๆ

แต่บ่อยครั้งเราก็มักพบว่า สัญญากู้ยืมเงินไม่ได้ลงลายมือชื่อพยานไว้ ซึ่งตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๕๓ วรรคแรก บัญญัติว่า การกู้ยืมเงินกว่าสองพันบาทขึ้นไปนั้นถ้ามิได้มีหลักฐานแห่งการยืมเป็นหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่งลงลายมือชื่อผู้ยืมเป็นสำคัญ จะฟ้องร้องให้บังคับคดีหาได้ไม่ ดังนั้น ในการฟ้องร้องบังคับคดีตามมาตรา ๖๕๓ วรรคแรก จึงพิจารณาจากการลงลายมือชื่อผู้กู้เท่านั้น แม้ไม่ได้ลงลายมือชื่อผู้ให้กู้หรือไม่มีพยานลงลายมือชื่อสัญญา กู้ยืมเงินดังกล่าวก็ยังถือว่าเป็นหลักฐานกู้ยืมเงินอันจะฟ้องร้องบังคับคดีได้ แต่อย่างไรก็ตาม หากพยานได้มาลงลายมือชื่อในสัญญากู้ยืมเงินในภายหลังจากที่ได้ทำสัญญากู้ยืมเงินกันอย่างถูกต้องตามกฎหมายแล้ว การกระทำดังกล่าว จะเป็นความผิดฐานปลอมเอกสารหรือไม่ ซึ่งในกรณีนี้ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๔ วรรคแรก บัญญัติว่า “ผู้ใด ทำปลอมเอกสารทั้งฉบับหรือแต่ส่วนหนึ่งส่วนใด เต็มหรือตัดทอนข้อความ หรือแก้ไขด้วยประการใด ๆ ในเอกสาร ที่แท้จริง หรือประทับตราปลอมหรือลงลายมือชื่อปลอมในเอกสาร โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือ ประชาชน ถ้าได้กระทำเพื่อให้ผู้หนึ่งผู้ใดหลงเชื่อว่าเป็นเอกสารที่แท้จริง ผู้นั้นกระทำความผิดฐานปลอมเอกสาร” และในเรื่องนี้ได้มีคำพิพากษาฎีกา ที่ ๑๑๒๖/๒๕๐๕ พิพากษาไว้ว่า “ทำสัญญากู้เงินกันโดยถูกต้องตามกฎหมาย แต่ไม่มีพยาน ต่อมาผู้ให้กู้จึงให้ผู้อื่นลงชื่อเป็นพยานทำสัญญากู้โดยผู้กู้ไม่รู้เห็นด้วย ดังนี้ สัญญากู้ดังกล่าวมีผล สมบูรณ์ตามกฎหมายแล้ว การที่ผู้ให้กู้นำสัญญาดังกล่าวไปให้พยานลงชื่อในภายหลัง ไม่น่าจะเกิดความเสียหาย แก่โจทก์ จำเลยจึงไม่มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๔” (ปลอมเอกสาร)

อย่างไรก็ตามเพื่อเป็นการป้องกันมิให้เกิดประเด็นปัญหาใด ๆ ในภายหลังจากจึงขอแนะนำว่าในการทำ สัญญาทุกประเภทควรให้มีพยานลงลายมือชื่อไว้ด้วยเสมอ และในสัญญากู้ยืมเงินกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ด้วยเช่นกัน จะให้มีพยานลงลายมือชื่อจำนวน ๒ คน

นางทัศนาวงศ์อร่าม นิตกร

ผู้เรียบเรียง

นายธีระพล คู่คิด ผู้อำนวยการกลุ่มกฎหมาย

ผู้ตรวจทาน